

sheet

ស្ត្រីនិងមេរោគ HIV

អ្នកដែលគេទើបតែរកឃើញថាមានមេរោគ

2

March 1997
[NGO-6075]

(Women and HIV - Fact Sheet No 2 - Newly Diagnosed)

fact

fact sheet 2 of 6

A series of fact sheets for women about HIV

- 1 Testing
- 2 Newly Diagnosed
- 3 Symptoms
- 4 Treatments
- 5 Preganancy
- 6 Parenting

សេរីនៃក្រុមសហគមន៍
សម្រាប់ស្ត្រី អំពី
មេរោគ HIV ។

ការធ្វើតេស្ត
ទើបតែរកឃើញថា
មានមេរោគ
រោគសញ្ញា
ការព្យាបាល
ផ្ទៃពោះ
ការធ្វើជាមាតាបិតា

Produced by
FPA Health and
Multicultural
HIV/AIDS Service
based on
material written
by FPA Health &
AIDS Council of
NSW
Available from
FPA Health
Ph: 9716 6099
Fax: 9716 6164
and
MHAS
Ph: 9515 3098
Fax: 9550 6815

បើអ្នកបានធ្វើតេស្ត ហើយបានរកឃើញថា អ្នកមានមេរោគ HIV នោះ ប័ណ្ណព័ត៌មាននេះនឹងផ្តល់ព័ត៌មាន និង ព័ន្ធនិព្វន្តសម្រាប់ជួយអ្នកគិតគូរអំពីអនាគតដ៏ខ្លាំងមុខរបស់អ្នក។

- ការរកឃើញថាមានមេរោគ HIV មិនមែនបានន័យថា អ្នកមានជម្ងឺអេដស៍នោះទេ។ វាគ្រាន់តែបានន័យថា អ្នកធ្លាប់បានប៉ះពាល់ និងឆ្លងមេរោគ HIV ហើយ។ ការមានមេរោគ HIV ក៏ត្រូវគេហៅថា អង្គបដិបក្ខវិជ្ជមាន (antibody positive) និងមានសេរូមវិជ្ជមាន (seropositive) ផងដែរ។
- ដើម្បីបានព័ត៌មានបន្ថែមអំពីលទ្ធផលនៃការធ្វើតេស្ត សូមអានប័ណ្ណព័ត៌មានស្តីអំពីការធ្វើតេស្ត ដែលមាន ផ្សាយនៅក្នុងលំដាប់ជាមួយគ្នានេះដែរ។

មនោសញ្ចេតនានិងប្រតិកម្ម

អ្នកអាចមានមនោសញ្ចេតនាស្តង់ដារ ភ័យខ្លាច ខឹងសំបុរ ខ្វល់ ខ្វាយ រង្វេងរង្វាន់ និងខ្វះចិត្ត។ អ្នកអាចមានចិត្តបដិសេធប្រមាទ ទុក្ខសោក ឬមានអារម្មណ៍ទាំងអស់នោះ ឬក៏គ្មានអារម្មណ៍អ្វីទាំង អស់។ អ្នកអាចមានអារម្មណ៍មួយថា អ្នកត្រូវតែសើសើរិតក្នុងអំពីជីវិត របស់អ្នកសាជាថ្មីទាំងអស់ឡើងវិញ ឬក៏មានការភ័យភ័យភ័យ អំពីសេចក្តីសំរេចចិត្តផ្សេងៗដែលអ្នកត្រូវតែសំរេច។ ស្ត្រីជាច្រើន ដែលមានមេរោគ HIV តែងនិយាយថា ជម្ងឺ HIV បង្កើតឲ្យមានភាព មិនពិតប្រាកដ ហើយនិងត្រូវធ្វើការសំរេចចិត្តបន្ថែមទៀតក្នុង ជីវិតរបស់គេ។ គេអាចមានមនោសញ្ចេតនាផ្លាស់ប្តូរនិងអស់សង្ឃឹម ហើយព្រឹត្តិការណ៍ធម្មតាប្រចាំជីវិតអាចមានការតឹងតែង។ នៅក្នុង រយៈពេលដ៏យូរ ស្ត្រីដែលមានមេរោគ HIV ខ្លះ និយាយថា គេមាន ចិត្តរឹងប៉ឹងឡើងវិញ បន្ទាប់ពីមានការពិសោធន៍ជាមួយមេរោគ HIV មក ក៏ប៉ុន្តែក្នុងពេលឥឡូវនេះ គេនៅមានមនោសញ្ចេតនាប្រក្រតី ប្រសើរឡើយ។ ប៉ុន្តែមិនមែនទេ អ្នកអាចប្រើពេលយូរដើម្បីទទួល យកមនោសញ្ចេតនាទាំងនោះ ព្រោះអ្នកមានបញ្ហាជាច្រើនដែល ត្រូវគិតគូរ។

ការសំខាន់ដែលត្រូវធ្វើនៅពេលនេះគឺត្រូវការការគាំទ្រ ថែទាំ និង ព័ត៌មានដែលអ្នកត្រូវការ ដើម្បីឲ្យអ្វីៗទាំងអស់ចាប់ផ្តើមមានន័យ ឡើងវិញ។

ការគាំទ្រ

ការសំខាន់ពីដំបូងគឺត្រូវស្វែងរកវេជ្ជបណ្ឌិតនិង/ឬអ្នកឯកទេស ខាងព្យាបាលបន្ថែម (complementary therapist) ណាមួយ ដែលអ្នកទុកចិត្ត ហើយអ្នកមានជំនឿថា គេស្តាប់និងជួយអ្នកក្នុង ការព្យាបាលមេរោគ HIV នេះ។ អ្នកអាចជ្រើសយកវេជ្ជបណ្ឌិត របស់អ្នកឥឡូវនេះ ឬក៏ជ្រើសយកវេជ្ជបណ្ឌិតថ្មីមួយទៀតដែល ជំនាញខាងជម្ងឺ HIV ។ មានតែវេជ្ជបណ្ឌិតដែលបានហ្វឹកហ្វឺនទេ ដែលអាចចេញសំបុត្រប្រើថ្នាំប្រឆាំងមេរោគ HIV បាន ដូច្នេះសូម អ្នកចាំទុកនៅពេលជ្រើសរើសវេជ្ជបណ្ឌិត។ អ្នកអាចជ្រើសរើស របៀបព្យាបាលចូលរួមគ្នា គឺថា អ្នកអាចទទួលបានការថែទាំពីវេជ្ជបណ្ឌិត របស់អ្នក និងវេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញខាងមេរោគសម្រាប់ស្ត្រីផង។

ការសំខាន់គឺថា អ្នកអាចមាននរណាម្នាក់ដែលអ្នកអាចនិយាយ ប្រាប់អំពីការស្វែងរករបស់អ្នក។ អ្នកអាចជ្រើសយកមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធក្នុង ដៃគូបុរសមាជិកគ្រួសារ ឬអ្នកចង់ជ្រើសរើសនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ដែលមិនសូវមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ក្នុងរឿងជីវិតរបស់អ្នក ដូចជាអ្នក ផ្តល់ឱវាទឬសង្គមការីជាដើម។

នៅក្នុងរដ្ឋញូវសាយវែលនេះ អ្នកអាចទាក់ទងជាមួយគំរោងការ ឈ្មោះថា គំរោងការស្ត្រីគាំទ្រស្ត្រី (Women's Peer Support

Project) ដែលរៀបចំឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាជម្ងឺអេដស៍នៅរដ្ឋ ញូវសាយវែល (AIDS Council of NSW [ACON]) តាម ទូរស័ព្ទលេខ 9206 2012 ដើម្បីសន្តោងជាមួយស្ត្រីដែលមាន មេរោគ HIV ម្នាក់ទៀត អំពីសតិសារម្មណ៍និងសំនួរបុរាណវិល វល់ដែលអ្នកកំពុងជួបប្រទះ។ ស្ត្រីជាច្រើនបានរកឃើញថាការ ជជែកជាមួយស្ត្រីម្នាក់ទៀតដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នាមានសារៈ ប្រយោជន៍ខ្លាំងណាស់ក្នុងបញ្ហាទាក់ទងដល់ទំនាក់ទំនង ជំរើស របៀបព្យាបាល សេចក្តីសំរេចចិត្តអំពីបញ្ហាក្នុងទៅ និងការធ្វើឲ្យ សុខភាពនៅល្អប្រសើរ។

ស្ត្រីជាច្រើនបានរកឃើញថា ការពិភាក្សាជាមួយអ្នកផ្តល់ឱវាទ គឺពិតជាជំនួយពិតប្រាកដដែលអាចជួយគេឲ្យឆ្លងកាត់ដំណាក់កាល ដ៏លំបាកនាពេល ហើយអាចជួយដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងអារម្មណ៍គេ ផង។ អ្នកផ្តល់ឱវាទម្នាក់អាចជួយអ្នករកឃើញដំណោះស្រាយថា អ្នកណា ពេលណាដែលអ្នកត្រូវប្តូរដំប្រាប់អ្នកណាមួយទៀតក្នុង ជីវិតរបស់អ្នកថា អ្នកមានមេរោគ HIV ហើយត្រូវប្រាប់គេតាម របៀបណា។ សង្គមការីប្រចាំមន្ទីរពេទ្យឬមជ្ឈមណ្ឌលសុខភាព សហគមន៍ ក៏អាចផ្តល់ជំនួយបានដែរ។

តើអ្នកគួរចង់ប្រាប់អ្នកណាខ្លះ?

នៅពេលដែលអ្នកនឹករកថា អ្នកណាគួរអ្នកនិយាយប្រាប់ថា អ្នកមានជម្ងឺ HIV នោះ អ្នកគួរចង់ចាត់ចិត្តថា អ្នកណាដែលអ្នក អាចទុកចិត្តបាន ហើយអ្នកណាដែលអាចជួយគាំទ្រខាងផ្នែក ផ្លូវចិត្ត និងមិនចេះវាយតម្លៃលើប្តូរអ្នកផង។

ពេលខ្លះយើងមានការលំបាកនិងដឹងថា អ្នកដែលប្រាប់នោះជា អ្នកគាំទ្រយើង ឬក៏គេមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាទៅវិញនៅពេល ដែលអ្នកនិយាយរឿងប្រាប់គេ ដូច្នេះអ្នកប្រហែលជាគ្រាន់តែចង់ ប្រាប់មនុស្សមួយចំនួនតូចសិន។ ជាញឹកញយអ្នកត្រូវតែដើរតួជា អ្នកសំរាប់ហើយផ្តល់ការគាំទ្រដល់អ្នកដែលយើងប្រាប់នោះផង ការទាំងនេះអាចបណ្តាលឲ្យក្លាយជាបន្ទុកបន្ថែមលើប្តូរអ្នកទៅ វិញ។ ACON ផ្តល់ការគាំទ្រដល់ដៃគូ គ្រួសារ និងមិត្តភក្តិរបស់ ជនដែលមានមេរោគ HIV ។ សូមទូរស័ព្ទទៅលេខ 9206 2000 ដើម្បីបានព័ត៌មានថែមទៀត។ គ្រប់សេវាសុខាភិបាលទាំងអស់ តែងមានអ្នកផ្តល់ឱវាទ។ សាខារបស់ ACON នៅ Illawara, Hunter, Western Sydney និង Northern Rivers ក៏អាចផ្តល់ ការគាំទ្រផងដែរ។

អ្នកអាចនឹកគិតថា គួរចង់ប្រាប់ក្រុមគ្រួសារឬមិត្តភក្តិឲ្យដឹងអំពី ស្ថានភាពរបស់អ្នក បើដូច្នោះមែនគឺអ្នកណាមួយគួរប្រាប់។ អ្នក ត្រូវតែគិតថា តើគេមានប្រតិកម្មយ៉ាងណា តើគេធ្វើការ វិនិច្ឆ័យលើប្តូរអ្នកឬទេ តើគេគាំទ្រអ្នកទេ តើគេគោរពតាមបំណង

របស់អ្នកក្នុងការរក្សាការសំងាត់ឬទេ? អ្នកផ្តល់ឱវាទអាចមានសារៈសំខាន់ក្នុងការដោះស្រាយចំពោះបញ្ហាខ្លះៗទាំងនោះ។

វិធីផ្តល់

បើអ្នកមានគ្រួសារ អ្នកអាចចង់ប្រាប់គ្រួសាររបស់អ្នកឲ្យដឹងថា អ្នកមានមេរោគ HIV ។ នេះជាការលំបាក ក៏ប៉ុន្តែការជួយគាំទ្រពីគេអាចមានសារៈសំខាន់។ អ្នកអាចមានការភ័យខ្លាចថា ដៃគូរបស់អ្នកអាចចុះចោលអ្នក ខឹងនឹងអ្នក ទោសប្រកាន់ឬវាយតម្លៃលើរូបអ្នក។ ជាការល្អ អ្នកគួរពិភាក្សាជាមួយអ្នកណាម្នាក់ ថាតើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាបើដៃគូអ្នកមានប្រតិកម្មយ៉ាងនេះ។ ចូរចាំថា នេះប្រហែលជារឿងមួយគួរឲ្យតក់ស្លុតចំពោះរូបគេ ក៏ដូចជាចំពោះរូបអ្នកដែរ។ ដៃគូរបស់អ្នកត្រូវតែគិតគូរអំពីរឿងធ្វើតេស្តរកមេរោគ HIV ចំណែកអ្នកដទៃទៀតដែលអ្នកធ្លាប់រួមភេទជាមួយដោយឥតមានការត្រៀមការពារ ឬធ្លាប់ប្រើប្រាស់បាក់កូនចូលគ្នា ក៏គួរតែធ្វើតេស្តដែរ។

អំពីរឿងរ៉ាវរ៉ាវ

ស្ត្រីខ្លះដែលមានកូន តែងចង់ដឹងថា តើខ្លួនគេអាចនៅជាមាតាដ៏ល្អរបស់កូនគេឬទេ បន្ទាប់ពីគេបានដឹងថាខ្លួនគេមានមេរោគ HIV ដូច្នោះ។ ស្ត្រីខ្លះតែងមានការបារម្ភថា តើគេនឹងផ្តល់គ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពកូនគេឬទេ រាប់បញ្ចូលទាំងការថែទាំរាល់ថ្ងៃរបស់គេផង។ ការពិតគឺថា អ្នកនៅតែជាមាតារបស់កូនអ្នកជាដាច់ខាត អ្នកមិនអាចធ្វើឲ្យកូនអ្នកមានគ្រោះថ្នាក់ដោយសារតែការស្រឡាញ់និងថែទាំកូនរបស់អ្នក ឬដោយធ្វើអ្វីជាមួយឬធ្វើអ្វីឲ្យកូនអ្នកនោះទេ។ ស្ត្រីខ្លះបានបរិយាយថា គេមានសតិសារម្មណ៍ថា ខ្លួនគេដូចជា“របស់រលួយមួយ” មិនមែនជាមនុស្សដឹងគេទេ ហើយបារម្ភថា រូបគេនឹងចម្លងអ្វីៗនៅជុំវិញគេទាំងអស់ ជាពិសេសកូនរបស់គេ។ វិធីផ្តល់របស់អ្នកមិនអាចឆ្កែងមេរោគនោះ ដោយសារការរស់នៅរៀងរាល់ថ្ងៃនោះទេ។

ចំណែកស្ត្រីដែលមានមេរោគ HIV តែពុំទាន់មានកូន តែងតែចង់ដឹងថា តើគេអាចមានកូនបានទេនៅអតីតកាល។ ស្ត្រីដែលមានមេរោគ HIV ខ្លះធ្លាប់មានកូន ចំណែកអ្នកខ្លះទៀតបានសំរេចថាមិនចង់បានកូន ហើយអ្នកខ្លះកំពុងគិតគូរអំពីរឿងនេះ។

បញ្ហានេះទាក់ទងនឹងរូបអ្នកនិងស្ថានភាពរបស់អ្នក ហើយមានតែរូបអ្នកទេដែលនឹងអាចធ្វើការសំរេចចិត្តបាន។

ចំពោះព័ត៌មានបន្ថែមស្តីអំពីរឿងរ៉ាវមានគភ៌ សូមអានប័ណ្ណព័ត៌មានស្តីអំពីការមានគភ៌ដែលផ្តល់ឲ្យនៅក្នុងខ្សែជាលំដាប់គ្នានេះដែរ។

តើអ្នកត្រូវប្រាប់អ្នកណា

ច្បាប់មិនតម្រូវឲ្យអ្នកប្រាប់អ្នកដទៃថា អ្នកមានមេរោគ HIV ទេ លើកលែងតែករណីពីរយ៉ាងខាងក្រោម:

- 1. វិធីផ្តល់របស់អ្នក - មានមេរោគ HIV មិនមែនបានន័យថា អ្នកត្រូវឈប់រួមភេទឬឈប់មានការសម្របសម្រួលរូបក្នុងជីវិតនោះទេ។ នៅក្នុងរដ្ឋញូវសាយវែល ច្បាប់តម្រូវឲ្យអ្នកប្រាប់អ្នកណាម្នាក់ទៀតដែលអ្នកនឹងរួមភេទជាមួយ ថាអ្នកមានមេរោគ HIV ។ អ្នកអាចចង់ពិភាក្សាជាមួយស្ត្រីដែលមានមេរោគដែរ ឬអ្នកផ្តល់ឱវាទម្នាក់ទៀតថា តើត្រូវដោះស្រាយរបៀបណា ហើយត្រូវនិយាយអំពីរបៀបរួមភេទដោយនិរន្តរ៍។ សូមទូរស័ព្ទទៅគំរោងការ Peer Support Project នៅ ACON លេខទូរស័ព្ទ (02) 9206 2012 ។

ការពិភាក្សាអំពីមេរោគ HIV បានន័យថា អ្នកអាចនិយាយអំពីរឿងស្និទ្ធស្នាលគ្រប់បែបដែលអ្នកចង់និយាយ ហើយរកមធ្យោបាយជាមួយដៃគូរបស់អ្នក អំពីការរួមភេទរបៀបណាដែលមិនអាចឆ្កែងរោគ។

”ទោះបីជាខ្ញុំនិងវិធីផ្តល់មានមេរោគ HIV ដូចគ្នា ក៏ខ្ញុំនៅតែប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យដែរ ពីព្រោះថា យើងមិនចង់ឲ្យគ្នាជំងឺកាមរោគដទៃទៀតទេ”

- 2. ក្រសួងអន្តោប្រវេសន៍អូស្ត្រាលី - ដើម្បីអាចមកតាំងទីលំនៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅប្រទេសអូស្ត្រាលី ច្បាប់តម្រូវឲ្យជនប្រវេសន៍ទាំងអស់ធ្វើតេស្តរកមេរោគ HIV ហើយផ្តល់ឲ្យក្រសួងនេះនូវលទ្ធផលនៃការធ្វើតេស្តនេះ។

អ្នកមិនចាំបាច់ប្រាប់និយោជក

អ្នកធ្វើការជាមួយ ពេទ្យធ្មេញ

វេជ្ជបណ្ឌិត មិត្តភក្តិ ឬអ្នកដទៃទៀតទេ។

ក៏ប៉ុន្តែអ្នកអាចចង់និយាយប្រាប់អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមជនទាំងនោះ ក្រែងបានទទួលការគាំទ្រដល់អ្នក ឬក៏អ្នកយល់ថា អ្នកខ្លះត្រូវការដឹងដើម្បីគេអាចផ្តល់ការព្យាបាលប្រសើរដល់អ្នក។

បើគេមិនព្រមព្យាបាលអ្នកដោយសារអ្នកមានមេរោគ HIV ឬដោយសន្តិដ្ឋានថា អ្នកមានមេរោគ HIV នោះ បានន័យថា គេធ្វើការរើសអើង ហើយនេះជាបទល្មើសច្បាប់។ អ្នកអាចទាក់ទងនឹងគណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សនិងកំពូលសំណងស្មើគ្នា (Human Rights and Equal Opportunities Commission) ដែលមានទូរស័ព្ទលេខ (02) 9284 9600 ឬ 1 800 021 199 ឬក្រុមប្រឹក្សាប្រឆាំងនឹងការរើសអើងពូជសាសន៍ (NSW Anti-Discrimination Board) ទូរស័ព្ទលេខ (02) 9318 5400 ឬ 1 800 670 812 ។

រស់នៅជាមួយមេរោគ HIV

តរៀងរហូតទៅ អ្នកនឹងត្រូវធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្តជាច្រើនទាក់ទងនឹងការព្យាបាល និងវិធីព្យាបាលដែលអ្នកត្រូវសំរេច។ អ្នកអាចពិភាក្សាការព្យាបាលផ្សេងៗជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នក ឬអ្នកឯកទេសខាងព្យាបាលបន្ថែម។

អ្នកទទួលបន្ទុកខាងការព្យាបាល (The Treatments Officer) នៅក្រុមប្រឹក្សាជម្ងឺអេដស៍នៅរដ្ឋញូវសាយវែល (AIDS Council of NSW) ជាអ្នកធ្វើការដែលអ្នកគួរទាក់ទង តាមទូរស័ព្ទលេខ 1 800 816 518 ។

ក្រៅពីនេះ មានសេវាគាំទ្រទំនាក់ទំនងជាច្រើន ដូចជា:

- AIDS Council of NSW Ph (02) 9206 2000 ឬ 1 800 063 060, ហើយនិងក្រុមប្រឹក្សាជម្ងឺ AIDS ប្រចាំតំបន់អ្នក
- មជ្ឈមណ្ឌលសុខភាពផ្លូវភេទ Sexual Health Centres
- មជ្ឈមណ្ឌលការគ្រួសារ FPA Health Centres
- Albion St Centre ទូរស័ព្ទ (02) 9332 1090, Albion St counselling (toll free) 1800 451 600
- អ្នកទទួលបន្ទុកខាង HIV តាមមណ្ឌលសុខភាពតំបន់និងសហគមន៍ ហើយនិងមណ្ឌលសុខភាពស្ត្រី។

បើអ្នកចង់បានព័ត៌មានថែមទៀតអំពីសេវាគាំទ្រទំនាក់ទំនង សូមអានកូដសៀវភៅឈ្មោះ CONTACTS ដែលជាសៀវភៅរាយឈ្មោះសេវាផ្សេងៗសម្រាប់អ្នកមានមេរោគ HIV ឬជម្ងឺ AIDS នៅក្នុងរដ្ឋញូវសាយវែល។ អ្នកអាចសុំពីអង្គការ People Living With HIV/AIDS (NSW) ទូរស័ព្ទលេខ (02) 9361 6750 ។

ដើម្បីបានព័ត៌មានបន្ថែមអំពីការព្យាបាល មេរោគ HIV សូមអានប័ណ្ណព័ត៌មាន ស្តីអំពីការព្យាបាលដែលមាន នៅក្នុងលំដាប់ឯកសារនេះ។

លេខទូរស័ព្ទទាំងនេះត្រឹមត្រូវនៅពេលបោះពុម្ព ក៏ប៉ុន្តែអាចមិនបានត្រូវតាមការលះខ្វះខាត។ លោក- លោកស្រី អាចត្រូវមើលបញ្ជាក់លេខនៅក្នុង“សៀវភៅទូរស័ព្ទ” (Telephone Directory)។